

Postmoderne ontmanteling op wereldwijde schaal

Prof. Johan Malan, Mosselbaai, juli 2012, <http://www.bibleguidance.co.za/>

Johan S. Malan is voormalig professor antropologie aan de 'Universiteit van die Noorde; sinds 2006 gepensioneerd.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking & ingekort, voetnoten door M.V.

Gedurende de afgelopen twee decennia zijn postmoderne hervormingen met rasse schreden toegenomen onder zowat alle volkeren van de wereld. Er wordt een aanzienlijke spanning in de samenleving geschapen terwijl de oude orde toegeeft onder de druk en begint te voldoen aan de eisen van de ontluikende nieuwe wereldorde. De spanning komt voort uit het feit dat veel mensen nog steeds trouw blijven aan de beginselen en de geloofsopvattingen van de oude orde en daarom de radicale hervormingen van de postmoderne samenleving als onaanvaardbaar beschouwen en deze weerstaan. Het belangrijkste bezwaar tegen de opkomende nieuwe wereldorde is, dat deze humanistisch en antichristelijk is, zonder duidelijk gedefinieerde oogmerken en ook zonder vaste morele ankers. De meerderheid van de mensen steunt echter de hervormingen en zij zijn bezig een onstuitbare macht voor verandering te worden.

Het volgende betreft de drie belangrijkste stadia van menselijke ontwikkeling die relevant zijn voor een bespreking van de huidige transitie of overschakeling naar het postmodernisme:

Premodern. Alle culturen zijn door een verlengde fase van premodernisme gegaan, die soms duizenden jaren lang voortgeduurd heeft. Deze fase wordt in het algemeen geassocieerd met technologische primitiviteit, ongeletterdheid en een mystieke wereldbeschouwing welke tot verschillende bijgeloven heeft geleid, alsook tot geloof in magische krachten die een grote rol spelen in het beheer van het menselijke leven.

Modern. De motivering voor de transitie naar het moderne tijdvak komt voort uit verscheidene bronnen, waarvan het christelijke geloof de belangrijkste is. Nadat het Christendom in verschillende samenlevingen in de wereld gevestigd werd, zijn er verreikende veranderingen ingetreden - soms geleidelijk, maar soms redelijk snel. Er werd gestreefd naar geletterdheid om mensen in staat te stellen de Bijbel te kunnen lezen, en hieruit zijn formele onderwijsstelsels ontwikkeld die op de christelijke wereldbeschouwing gebaseerd waren. Er werd moderne gezondheidszorg voorzien om inheemse therapieën te vervangen omdat die gebaseerd waren op het geloof in magische krachten die juist tal van ziekten en kwalen veroorzaakten. Er werden democratische politieke stelsels gevestigd die de mensenrechten verbeterden en de autoritaire heerschappij van erfelijke leiders vervingen. Er werd ook een rechtsstelsel ontwikkeld dat zich richtte op de beginselen en behoeften van een christelijke samenleving. Als deel van de hervormingen werd een nieuwe werkethiek bevorderd die geleid heeft tot de bevordering van productie, handel, vrije markt en de ontwikkeling van een monetair stelsel. Deze nieuwe culturele instellingen van de moderne tijd in Europa heeft geleid tot het ontstaan van volksstaten waarin de belangrijkste cultuurgroepen, bv. de Nederlanders, Grieken of Fransen, elk als onafhankelijke naties gevestigd zijn met hun eigen soevereine regeringen. Dit ontwikkelingsmodel is mettertijd in grote delen van de wereld gevestigd geraakt. In sommige gevallen (bv.) Japan) werden westerse technologie, vrije markt stelsel en democratie gewoon overgenomen, echter niet het christelijke geloof.

In delen van Oost-Europa en Azië werden premoderne, en zelfs op het Christendom gebaseerde samenlevingen, onder de dwingelandij van de communistische ideologie geplaatst en zodoende in moderne maar zwak ontwikkelde communistische staten omgeschapen. In de Arabische wereld is de moderne fase ingetreden door middel van de rijkdom die de olie-export hun geboden heeft. Stedelijke ontwikkeling en een moderne Arabische cultuur, in associatie met een islamitisch ideaal voor wereldoverheersing, is in het Midden-Oosten erg sterk gevestigd. Een premoderne wereldbeschouwing heeft in vele van deze samenlevingen voortgeduurd, maar olierijkdom en de aanvaarding

van westerse technologie heeft aan hen de misleidende schijn gegeven van ten volle ontwikkelde, moderne samenlevingen.

Postmodern¹. De uitbreiding van deze ideologie behelst de beweging om een nieuwe wereldorde te vestigen waardoor aan de mensen onbeperkte vrijheden beloofd worden, op politiek, moreel en geestelijk vlak, maar ook op alle andere terreinen van het leven. De politieke overheersing door dictators en één-partij-regeringen is niet aanvaardbaar terwijl strenge morele standaarden in de weg staan van menselijke vrijheid van associatie en seksuele oriëntatie. De voorgeschreven levensstijl, afgedwongen door fundamentele godsdienstige groepen, wordt ook verworpen. Het uiteindelijke doel van postmodernisme is de vestiging van pan-humanisme of globalisme, waardoor de vorming van een wereldstaat in het vooruitzicht gesteld wordt. Het kenmerk van een wereldstaat is een bevolking van wereldburgers die in een verenigde wereld wonen zonder rigide grenzen, met een wereldregering die een homogeen stel internationaal aanvaarde mensenrechten eerbiedigt, met een centraal beheerde wereldeconomie, met eenzelfde monetair stelsel voor iedereen, met de dichting van de kloof tussen rijke en arme landen en tussen rijke en arme individuen, en met de vorming van een alliantie van wereldgodsdiensten waarin alle geloven elkaars handen vatten met het oog op uiteindelijke eenwording onder de leiding van een algemeen aanvaarde wereldmessias. Identificering met één of meer van de bestaande geloven of religies, of met geen enkele van deze, is volkomen vrij, terwijl eclectische² combinaties van godsdienstige gebruiken, alsook nauwe oecumenische banden, aangemoedigd worden. Het grote mikpunt van het postmodernisme is een toestand te bereiken waarin mensen overal kunnen zeggen: “Wij zijn allen één - wij hebben één leider, één monetair stelsel, en wij aanbidden allen dezelfde universele God van alle geloven”. De komende multi-godsdienstige messias zal een finale uitdrukking bieden aan dit globalistische ideaal.

Ontmanteling

De wereld is al ver gevorderd met de afbraak of ontmanteling van instellingen die met het moderne tijdvak in verband staan. In de traditionele westerse wereld manifesteert dit proces zich door de verwerping van de op het Christendom gebaseerde beschaving, of de ingrijpende hervorming van de typische instellingen daarvan. Voormalige op het christelijke denken gebaseerde grondwetten zijn reeds vervangen door seculiere of multi-godsdienstige grondwetten. Christelijke moraliteit werd verworpen op terreinen waar dit menselijke ‘vrijheden’ aan banden legde. Het christelijke huwelijk wordt niet langer als enige bouwsteen van de samenleving beschouwd. Nationale soevereiniteit onder een regering die op christelijke waarden staat, wordt niet meer als een noodzaak geacht. Men streeft naar grotere geo-politieke structuren die de weg moeten banen naar continentale en uiteindelijk wereldeenheden.

In de voormalige communistische wereld (met uitsluiting van China) hebben postmoderne hervormingen geleid tot de val van communistische regeringen alsook de beëindiging van een geforceerde socialistische levensstijl. Er werden multi-partijen-verkiezingen gehouden, en er werd godsdienstige verdraagzaamheid en vrijheid van keuze aanvaard, en dit heeft geleid tot de vestiging van soevereine regeringen in de voormalige Sovjetrepubliek die onder het beheer van het Kremlin stonden. Privé-eigenaarschap van grond en economische winsten worden toegestaan, met inbegrip van de vestiging van een vrijemarkteconomie. Deze nieuwe staten zijn niet op christelijke waarden gebaseerd met betrekking tot wereldbeschouwing en openbare instellingen, en daarom ontbreekt er morele stabiliteit en een duidelijk bewustzijn van een door God gegeven volksidentiteit.

China handhaaft een lompe, irrationele combinatie van communistische alleenheerschappij in combinatie met een westerse economie. Persoonlijke vrijheden worden door de communistische leiders

¹ Postmodernisme wil zeggen: datgene wat na het modernisme komt. Zowel het vertrouwen in de objectieve waarneming als in de algemeen geldigheid van het menselijk oordeels / redeneervermogen heeft de postmoderne mens verloren. Alle waarneming is “theoriebeladen”. Daar wordt mee bedoeld dat ieder naar de werkelijkheid kijkt vanuit de eigen levenservaring en levensbeschouwing. De waarneming is niet objectief maar theoriebeladen. Er is dan geen objectieve kennis mogelijk. Niemand kan meer zeggen “zo is het, zo moet het”. Het modernisme wordt verachtelijk als “funderingsdenken” van de hand gewezen. De Bijbel zegt echter: “Dit vooral moet gij weten dat geen profetie der Schrift *eigenmachtige* uitlegging toelaat” - 2 Petrus 1:20. (A.P. Geelhoed)

² Eclectisch: het beste uitkiezend. Eclecticisme: het streven om verschillende denkvormen, werkwijzen, stijlen of motieven te versmelten tot iets nieuws. (Van Dale).

echter sterk beperkt, en deze grote volkerengroep functioneert zonder sterke openbare steun voor hun eigen regering met zijn autocratische beleidsvoering. De spanning is bezig zich op te bouwen tussen de bevolking en hun leiders, en dit bezit het potentieel om uit te monden in een grootschalige revolutie.

Japan en andere soortgelijke landen zijn het moderne tijdvak ingevlogen doordat zij westerse economische en politieke hervormingen nagebootst hebben, echter zonder de morele en godsdienstige basis voor een gezonde samenleving. Postmoderne hervormingen vinden plaats zonder dat ze een sterk ideologische traditie hoeven af te breken.

Onder de Arabieren wordt de postmoderne afbraak duidelijk gedemonstreerd door de voortgaande Arabische opstanden. De moderne elite die zichzelf verrijkt heeft, werd en wordt sterk tegengestaan door middel van militante, massale acties. Ook hier weer duurt de ontmanteling van bestaande structuren en instituten voort door aanspraak te maken op onbeperkte vrijheid, zonder dat er een helder alternatief aangeboden wordt.

De instelling van postmoderne hervormingen

De vraag die door wereldleiders en alle nadenkende mensen zou moeten gesteld worden is deze: Wat zijn de belangrijkste implicaties van postmoderne hervormingen, en wat zijn de grootste risico's die daaraan verbonden zijn? De huidige situatie in Europa biedt een ideale gelegenheid voor een gevallenstudie over de gevolgen van het huidige transformatieproces. Europa heeft fundamentele veranderingen ingesteld, weg van het moderne tijdvak, in de richting van een nieuwe wereldorde, en lijdt reeds wegens de gevolgen daarvan:

- De ontworteling van Europa's christelijke traditie, in regering en samenleving, heeft reeds het stadium bereikt waarin alsmaar meer naar het post-christelijke Europa verwezen wordt. Christelijke moraliteit wordt niet meer als de norm aanvaard, en onbijbelse gebruiken zoals homoseksualiteit en de vrije verspreiding van pornografisch materiaal zijn aan de orde van de dag. Islam is bezig Europa binnen te dringen, maar het lijkt niet dat dit verschijnsel enige kommer verwekt bij mensen die dolgelukkig zijn met de globalistische, oecumenische en multigodsdienstige aard van de postmoderne samenleving.
- Nationale soevereiniteit als een door God bepaald beginsel (vgl. Handelingen 17:26) wordt niet meer ernstig nagestreefd maar wordt gewillig opgeofferd ten gunste van Europese eenheid, die een belangrijk (of het belangrijkste) machtsblok zal zijn in de toekomstige wereldregering. De nationale regeringen van Europese volkeren zijn reeds gedegradeerd tot het niveau van plaatselijke politieke instellingen die ondergeschikt zijn aan de overkoepelende structuur van de Europese regering in Brussel.
- De economische onafhankelijkheid en het zelfbeschikkingsrecht dat vroeger in Europa genoten werd, is reeds aanzienlijk beknot. Vele economische functies en besluiten berusten nu bij het Europese parlement en zijn geaffilieerde lichamen. Nationale munteenheden werden en worden door de Euro vervangen. Hoelang nog zullen rijke landen zoals Duitsland in staat zijn om de economische last te dragen van die vele landen in Europa die door het faillissement bedreigd worden? Wie zal de uiteindelijke verantwoordelijkheid van deze ramp aanvaarden?

Niettegenstaande maatregelen voor eenheid, is er een reële mogelijkheid dat het eurogebied kan desintegreren als gevolg van het hoge schuldenniveau van landen zoals Griekenland, Italië, Spanje en Portugal. Verscheidene landen zijn ook getroffen door economisch achteruitgang en kunnen spoedig met een faillissement geconfronteerd worden als gevolg van de hoge schuldenlast, alsook een crisis in hun bankwezen wegens het onvermogen van werklozen, of onderbetaalde cliënten, om hun hypotheekleningen af te betalen.

Zoals eerder aangegeven gaat het hier niet om een economisch probleem dat voortspuit uit teveel uitgeven, buitensporige kredietverschaffing en een gebrek aan financiële discipline, maar veeleer een gevolg van culturele verbrokkeling en het verval van godsdienstige waarden en morele normen. De fundamentele fundamenten van traditionele volksstaten staat onder grote druk en op het punt van afbrokkeling omdat de samenbindende factoren van de samenleving hun kracht verloren hebben.

Er zijn verschillende aanwijzingen voor een dreigende socio-politieke en economische ineenstorting. Samen met het verlies aan soevereiniteit is er een overeenstemmende afname van het gevoel van nationale eigenwaarde. Wanneer burgers van een land niet langer zelfbewuste leden van hun volk zijn, bereid om opofferingen te doen om hun land en volk op te bouwen en te versterken, raken zij deloyaal en onproductief (vooral staatsambtenaren). Zulke mensen zijn zelfzuchtig en bevorderen slechts hun eigen belangen. Zij eisen de gratis diensten van een welvaartstaat, zoals lage belasting, hoog loon, korte werktijden, veel vakantiedagen, vervroegde pensioenleeftijd, hoog rustgeld, enz.

Politieke partijen vinden het moeilijk om kiezers tevreden te stellen en zodoende genoeg ondersteuning te krijgen om verkiezingen te winnen. Zij doen buitensporige en onrealistische beloften, en wanneer zij aan het bewind komen, verhogen zij snel het schuldniveau van het land ten einde hun buitensporige ontwikkelingsplannen te financieren. Wanneer het schuldniveau kritieke afmetingen aanneemt en het land niet meer de rente op zijn staatseffecten kan betalen, wordt de regerende partij of partijcoalitie weggestemd. Hun opvolgers erven dan bijna onoplosbare problemen die door de jaren heen werd opgestapeld.

De invoering van verplichte bezuinigingsmaatregelen leiden noodzakelijkerwijs naar een economische inzinking, verarming, werkloosheid, openbare demonstraties, en uiteindelijk de val van de nieuwe regering. Staatsambtenaren en politici worden corrupt en verrijken zichzelf zolang zij de onzekere gelegenheid hebben om het land te beheren en administreren. Ook de kiezers raken corrupt en proberen alles wat mogelijk is om de verhoogde belastingen die hun opgelegd worden, te ontduiken.

Deze toestand verergert als gevolg van het verlies aan godsdienstige identiteit en verantwoordelijkheidsbesef jegens God over hoe een persoon zijn leven moet leiden. Onbetrokkenheid bij godsdienst heeft een afbrekende invloed op persoonlijke integriteit en de eerbiediging van de bijbels-christelijke werkeethiek. Mede door het verlies van eigenwaarde, en loyaliteit jegens de overheid door het volk, worden vele burgers eerder een last dan een aanwinst voor de staat. Immigranten overstromen dan zulke landen om het laagbezoldigde werk te doen, en hierdoor wordt de culturele identiteit en samenhang van het volk verder ondermijnd.

Postmodernisme is een zekere gedragscode voor de vernietiging van elke op christelijke waarden gebaseerde staat die, door hard werken en toewijding, zichzelf gevestigd heeft als een politiek zelfstandig en economisch onafhankelijk land onder de gemeenschap van naties.

Bijbelse profetieën

Wat kunnen wij verwachten in het licht van de huidige ontwikkelingen in de wereld? De Bijbel biedt ook hierop een antwoord. Christenen die de Bijbel hoogachten als Gods geïnspireerde Woord aan de mensheid, zijn niet onwetend over de eindbestemming van de huidige hervormingen. Bijbelse profetieën beschrijven de opkomst van een antichristelijke nieuwe wereldorde in de eindtijd, en ze stellen duidelijk dat Europa, het Midden-Oosten, Rusland en China hierin een erg prominente rol zullen spelen. Deze profetieën schetsen ons het grotere plaatje waarbinnen wij de huidige postmoderne ontmanteling van de oude orde en de opkomst van een onheilspellende nieuwe orde moeten verklaren.

Volgens Openbaring 13 zal gedurende de laatste 7 jaar vóór de wederkomst van Christus op aarde een enkelvoudige wereldregering gevestigd worden die onder het rechtstreekse leiderschap van 1° een dictator zal staan, die heerst over het herstelde Romeinse Rijk, samen ook met 2° zijn valse messias, de Antichrist, en geestelijk geïnspireerd door 3° de Satan, hun alles “vader” (vergelijk hier met Johannes 8:44).

In die tijd zal er een alliantie van wereldgodsdiensten, alsook een centraal beheerde wereldeconomie gevestigd worden, onder het rechtstreekse leiderschap van de Satanische, antichristelijke drie-eenheid, die we hieronder weergeven:

1. Satan, of “de vuurrode draak” → Openbaring 12.
2. Dictator van het herstelde Romeinse Rijk, of “het beest uit de zee” → Openbaring 13:1-10.

3. Antichrist, of “het beest uit de aarde” → Openbaring 13:11-18. Van dit beest lezen we: “En het oefent **al de macht** van het eerste beest [het beest uit de zee] voor zijn ogen uit” (Openbaring 13:12). De Antichrist oefent dus alle macht uit van de Dictator (eerste beest) en zijn herstelde Romeinse Rijk, dat een wereldrijk zal zijn.

Deze drie wezens worden als een drie-eenheid opgesomd in Openbaring 16:13.

Over de ondergang van deze valse drie-eenheid, in de “poel van vuur”, lees je in Openbaring 19:20; 20:2-3, 7-10.

De opgestane wereldheerser zal macht hebben over elke stam en taal (Op. 13:7), hij zal openlijk aanbeden worden door alle onderdanen van zijn wereldrijk (Op. 13:4, 8) en hij zal het absolute beheer krijgen over de wereldeconomie, waarin slechts zijn getrouwe onderdanen van het monetaire stelsel gebruik zullen kunnen maken (Op. 13:16-18).

In de komende nieuwe wereldorde zal nationale soevereiniteit, economische onafhankelijkheid en zelfbeschikking iets van het verleden zijn. De Antichrist zal zijn hervormingen roemen en zeggen: “Door de kracht van mijn hand heb ik dit gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig. Ik heb de grenzen tussen de volken weggenomen, hun voorraden uitgeplunderd, en als een machtige de hooggezetenen neergehaald” (Jesaja 10:13).

Lees hier verder:

Over de Antichrist:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Antichrist-in-Op13.pdf> (Welk beest is de Antichrist?)

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/beest.pdf>

Over de profetieën in Openbaring:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Chronologie-Openbaring.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gemeentetijdperk.pdf> (Over Op 1-3)

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op4-5.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dispensaties-h11.pdf> (Over de Grote Verdrukking)

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op6-4ruiters.pdf>

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op6-8_laatste3zegels.pdf

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op12-Vrouw-Draak.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/beeldOP13.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Getal-Beest-666.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op17.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op17-RKK.pdf>

Over de parallele profetieën in Daniël:

<http://www.youtube.com/watch?v=ZT3W9rwNyY0> (—; 6' 55")

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Babel-tot-Eeuwigheid.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Statenbeeld.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Daniel2.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/voetenVanLeem.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Koninkrijken-Daniel-Openbaring.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Structuur-Daniel.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tijden-der-heidenen.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/70-jaarweken-Daniel.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/4dieren.pdf>

Maak er werk van deze profetieën te bestuderen!

Een verslechterende toestand

Er moet een breedspectrum-evaluatie gemaakt worden van de huidige verslechterende toestand in de wereld, waarin de ongekende economische problemen in verscheidene ontwikkelde landen ook in verband gebracht worden met politieke en militaire ontwikkelingen in het Midden-Oosten. Eén zo'n analyse komt van een vooraanstaande Amerikaanse academicus, prof. Nouriel Roubini, voorzitter van Roubini Global Economics en docent economie aan de Stern Business School van de Universiteit van New York, dat co-auteur is van het boek *Crisis Economics* (2012). Hierin beschrijft hij de onrustbarende toestand die thans bezig is in de wereld te ontstaan.

Roubini zegt dat er een benauwende storm broeit aan de economische horizon, en dat donkere wolken opkomen vanuit de eurozone, Amerika, China en elders. De last van fiscale beperkingen en overheidsschuld heeft het punt bereikt dat verscheidene landen hun verplichtingen niet meer kunnen nakomen. Een chaotische desintegratie van de eurozone blijft een reële mogelijkheid.

In Amerika is de groeikoers van de economie afgenomen tot slechts 1,9 %, en het werkloosheidscijfer is aan het stijgen. In China zijn fundamentele hervormingen nodig in de economie en de politieke structuur van het land, indien zij de storm willen afweren.

Verder kan de stijgende spanning in het Midden-Oosten over de zaak van kernwapens tussen Israël en Amerika aan de ene kant, en Iran aan de andere kant, in 2013 het kookpunt bereiken. De huidige onderhandelingsronde zal waarschijnlijk falen, en zelfs striktere sancties zullen Iran er niet van weerhouden nucleaire wapens te ontwikkelen. Indien Amerika of Israël militaire methoden zou gebruiken, kan de olieprijs de hoogte in schieten, met een wereldwijde recessie tot gevolg. Vergeleken met de 2008-2009 crisis, hebben de overheden en banken niet de capaciteit om de huidige crisis met betrekking tot kredietverlening en dreigende insolventie op te lossen. Een wereldwijde economische ineenstorting is helemaal geen onwaarschijnlijk scenario op de korte termijn.

De weg die voor ons ligt

We moeten ons niet laten verleiden door beloften voor een betere toekomst indien we de opkomende nieuwe wereldorde zouden omarmen. Vanuit bijbels oogpunt is het absoluut zeker dat de wereld niet op een Utopia afstevent, maar op "een grote verdrukking zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal" (Mattheüs 24:21).

De komende verdrukkingperiode, onder de macht van de Antichrist, zal ingeleid worden door de ideologie van het globalisme, en dit zal leiden naar de algemene aanvaarding van een wereldleider, een wereldregering, een alliantie van wereldgodsdiensten, en een wereldeconomie. Door deze hervorming zal een vals idee van vrede en eenheid gecreëerd worden, en alle mensen zullen de wereldleider met verwondering achterna lopen (Op. 13:3) wegens wat hij bereikt heeft.

Wanneer echter deze nieuwe wereldorde er niet in slaagt aan de verwachtingen van de internationale gemeenschap te voldoen, zal de wereldleider "zich groot maken boven elke god" (Daniël 11:36) en zichzelf tot God verklaren, de aanbidding van alle mensen eisen en een militaire dictatuur instellen en zijn beleid door geweld op allen afdwingen. Pas dan zullen de meeste mensen begrijpen wat het werkelijke verschil is tussen christelijkheid, modernisme, en antichristelijk postmodernisme.

Wij staan vandaag niet enkel voor een politieke en ideologische keuze over de aard van de wereld waarin wij leven - wij moeten ten diepste een godsdienstige keuze maken. Jezus Christus was "bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden", en zo ook voor hele rest van de wereld (Lukas 2:34).

Hem te verwerpen komt neer op de verwerping van een christelijke levenswijze en dus ook van de fundamenten van een op christelijke waarden gebaseerde beschaving. De noodzakelijke gevolgen van zo'n noodlottig besluit zijn geestelijke blindheid, morele verdorvenheid, onzekerheid over uw persoonlijke, nationale identiteit (wie u bent en wat u zou moeten zijn), een corrupte en laakbare levensstijl, een gebrek aan respect voor gezag, alsook een onrechtvaardige en onderdrukkende vorm van overheidsbestuur. Dit zijn de vruchten van doelbewuste blootstelling aan het koninkrijk van de duisternis (zie Handelingen 26:18), waardoor dit koninkrijk toegelaten wordt chaos en wanorde te scheppen, zijn verwrongen waarden te manifesteren en te vestigen en ook een cultuur van zonde te kweken.

De aanvaarding van Christus is de enige manier om op te staan tot een nieuw leven, onder Zijn leiding, om dagelijks in overeenstemming met Zijn goddelijke voorschriften te wandelen. Wanneer Hij wederkomt, zal Hij zijn regering van vrede en rechtvaardigheid vestigen, volgens de beginselen van Zijn Woord.

Wat de huidige situatie betreft, is noch het koninkrijk van God, noch het koninkrijk van Satan fysisch (!) geopenbaard en op de aarde gevestigd, maar volgens bijbelse profetieën zullen beide in de eindtijd geopenbaard worden. Wij hebben de keuze om onszelf aan een van beide te verbinden. Indien wij Christus als onze Verlosser en Koning aannemen, dan moeten wij de antichristelijke hervormingen in de samenleving tegenstaan. Als wij niet Christus' discipelen worden, zullen wij noodzakelijkerwijs Satan toebehoren en spoedig in zijn nog op te richten fysische koninkrijk van de Antichrist terechtkomen (vergelijk Johannes 5:43), namelijk in de Zeventigste Jaarweek (zie hierover: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/70-jaarweken-Daniel.pdf>).

De weg die ligt voor alle mensen, die op de aarde leven, hangt af van hun eigen keuze, namelijk óf zij naar de Drie-enige God en Zijn Woord terugkeren, óf zij op het pad blijven lopen van de post-moderne geest die naar een nieuwe wereldorde leidt. Politieke of economische stappen zullen de huidige problemen beslist niet oplossen, omdat deze niet de fundamentele oorzaken aanspreken van rebellie tegen de God van de Bijbel en Zijn Zoon (vergelijk Psalm 2:1-3).

Nadat de overgrote meerderheid van de wereldbevolking zich tegen het raadsplan van God verenigd heeft, op een manier die soortgelijk is met deze in de tijden van Noach en Lot, zal de Heer alle ware gelovigen - Zijn ware Gemeente/Kerk - wegnemen uit het toneel van zijn komende oordelen (Lukas 21:36; Openbaring 3:10; zie verder <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opname-MV.pdf>). God zal vanaf dan de ondeugende mensen aan de macht van de Antichrist overgeven en ook Zijn oordelen over hen uitstorten, zoals beschreven in Openbaring 6 tot 19.

Genesis 6:13 - Mattheüs 24:37-39 - 2 Petrus 2:5-9

Zie ook:

- “Postmoderne ontmanteling van Bijbelse waarheden”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/postmoderne-ontmanteling-2.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm